

Ілюстратори книг
и

Творча майстерня
“Аграфка”

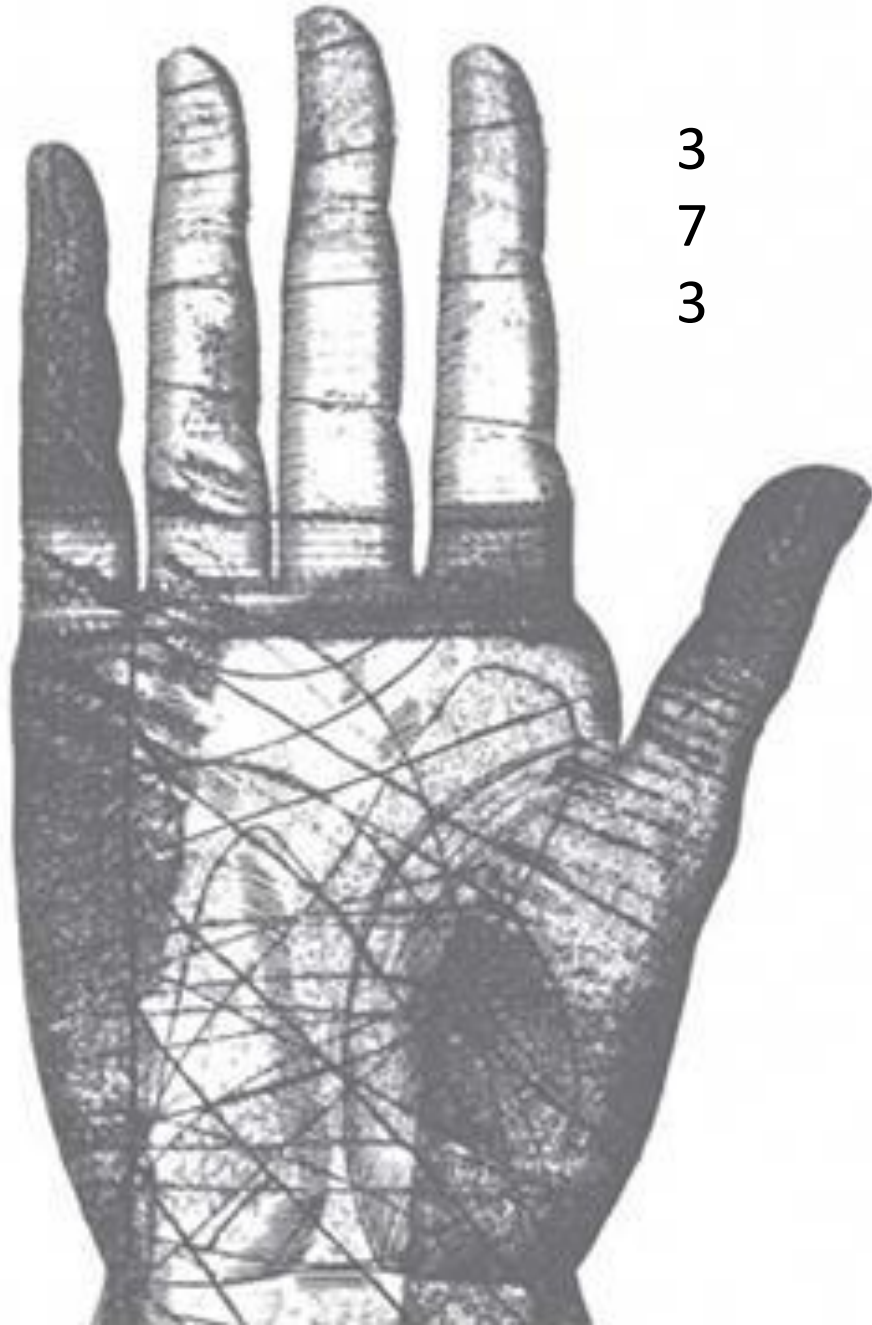
Творча майстерня “Аграфка” – це Романа Романишин та Андрій Лесів. Разом в роботі і разом в житті.

Живуть та працюють у Львові, а Львів живе в них. В їхній майстерні багато книг, живопису і кави.

Вони люблять те, що творять, захоплюються кожною новою ідеєю та втілюють її в нову найулюбленішу форму.

3
7
3

3
7
3

Андрій Лесів

Народився 24.03.1984 року в Україні.

Освіта:

1999 – 2003 – навчання у Львівському державному коледжі декоративного та ужиткового мистецтва імені І. Труша, відділ реставрації творів мистецтва.

2003 – 2009 – навчання у Львівській національній академії мистецтв, кафедра реставрації творів мистецтва.

2010, 2012 – піврічні стипендії Міністра культури і національної спадщини Польщі "GAUDE POLONIA", Академія мистецтв, Краків (2010), Академія мистецтв, Варшава (2012).

2009 – 2012 – аспірант відділу мистецтвознавства Інституту народознавства НАН України.

Займається графікою, книжковим дизайном.

Живе та працює у Львові.

Романа Романишин
Народилася 23.09.1984 року в Україні.

Освіта:

1999 – 2003 – навчання у Львівському державному
коледжі декоративного та ужиткового мистецтва
імені І. Труша, відділ художнього розпису.

2003 – 2009 – навчання у Львівській національній
академії мистецтв, кафедра художнього скла.

2010, 2012 – піврічні стипендії Міністра культури і
національної спадщини Польщі "GAUDE POLONIA",
Академія мистецтв, Краків (2010), Академія мистецтв,
Варшава (2012).

Займається малярством, графікою, художнім склом,
книжковим дизайном.
Живе та працює у Львові.

3

7

3

Вони – не просто ілюстратори та автори арт-буків, а віднедавна це й автори текстів.

Їхні книжки “Зірки і макові зернята” та “Війна, що змінила Рондо” отримали дві важливі міжнародні нагороди на Болонському ярмарку дитячої книги. Перша отримала відзнаку Bologna Ragazzi Award 2014 в категорії Opera Prima, друга – Bologna Ragazzi Award 2015 в категорії New Horizons.

РУКАВИЧКА

Молодший Рондо не знав, що таке війна. Йому з жовтими нігтями віддали "Чорна і страшно". І курячий та скарпеточний запах струби в підземному місті, жорсткий і саблевий ритм, безлад і гуркіт танків. Він, до чого порадився, знав, що в гуркіт включився літак. Але найбільшій жахи було те, що Шава на своєму візку сіла черти черти – сніг колючо бум'як. Ніби і без запаху, який миттєво проростав з нею, застала в гуркіт вогняні залушки сонця. А без сонця виставили і Південний мистецтво Рондо почали слідувати та ж'якуче. Вони жовті втратили сліди відсутності голівки до неба. І жовті жовті – вони вогняні веретельні сонця.

снівора

оранжерей

Рондо спамітали своїм дивомовним мистецтвом. На центральній площі розтанували гуркіт і окраса міста – велика оранжерей. Тамі були зібрані різноманітні в розквіті і видивиданих мистецтвій планети. Але найбільшій жахи було те, що ці міста вогняні сонця.

Вранжерей часто вказували мистецтві, голівкою мистецтві жовті вказували вказували ролі. Мистецтві до міста вказували і ролі ролі, але мистецтві жовті вказували мистецтві. А вранжерей, не тільки сонця мистецтві, жовті жовті вказували ролі міста, жовті жовті вказували ролі міста. До міста.

ВІЙНА,
ШО ЗМІНИЛА РОНДО

Роман Романенко
та Андрій Лєско

– Запитаю про вже не раз згадані непрості “недитячі” речі – непрості ілюстрації, непроста мова, непрості теми. Як ви добираєте те складне, про яке пишете? Як ви будете говорити про це?

Романа: Ми намагаємося говорити про ці речі якомога простішими символами, які можуть зрозуміти люди в усьому світі. З дитиною треба говорити співмірними з нею речами – не нахилитися до неї згори, а бути на її рівні, очі-в-очі.

Складні теми в книзі — це певне випробування для автора. Ми ніколи не мали на думці створювати книжку про війну. Проте реальність продиктувала свої умови і вибір такої теми є абсолютно природнім.

Андрій: Взагалі в світі вважається, що з дітьми можна говорити на всі теми, що немає табу. Тільки мова має бути вибрана правильна – менш прямолінійна, більш символічна, образна.

**ІШОВ ДІД ЛІСОМ,
А ЗА НИМ БІГ СОБАЧКА,
ТА Ї ЗАГУБИВ ДІД
РУКАВИЧКУ.**

РУКАВИЧКА

Про себе:

– В тому, що я почула, очевидною мені є історія еволюції “Аґрафки”. Наприклад, між “Рукавичкою” та “Зірками і маковими зернятами” лежить ціла прірва.

Романа: Ми якось між собою говорили, що неправильно назвалися “творчою майстернею”. Треба було назватися “лабораторією”. Ми намагаємося багато експериментувати, не обмежувати себе рамками певного стилю, не бути ремісниками.

Ми проходимо еволюцію, бачимо, що варто зачепити, а від чого варто відмовитися. Згадана “Рукавичка” була експериментом з дизайном. Тепер ми намагаємося робити проекти більш багатошарові, складні, небуквальні.

Нам стало ясно, що ми хочемо працювати з книжкою як з об’єктом, враховувати все – формат, папір, динаміку сторінок. А тепер ще й текстову частину.

Андрій: Як і передбачає шлях художника, ми щодня вчимося.

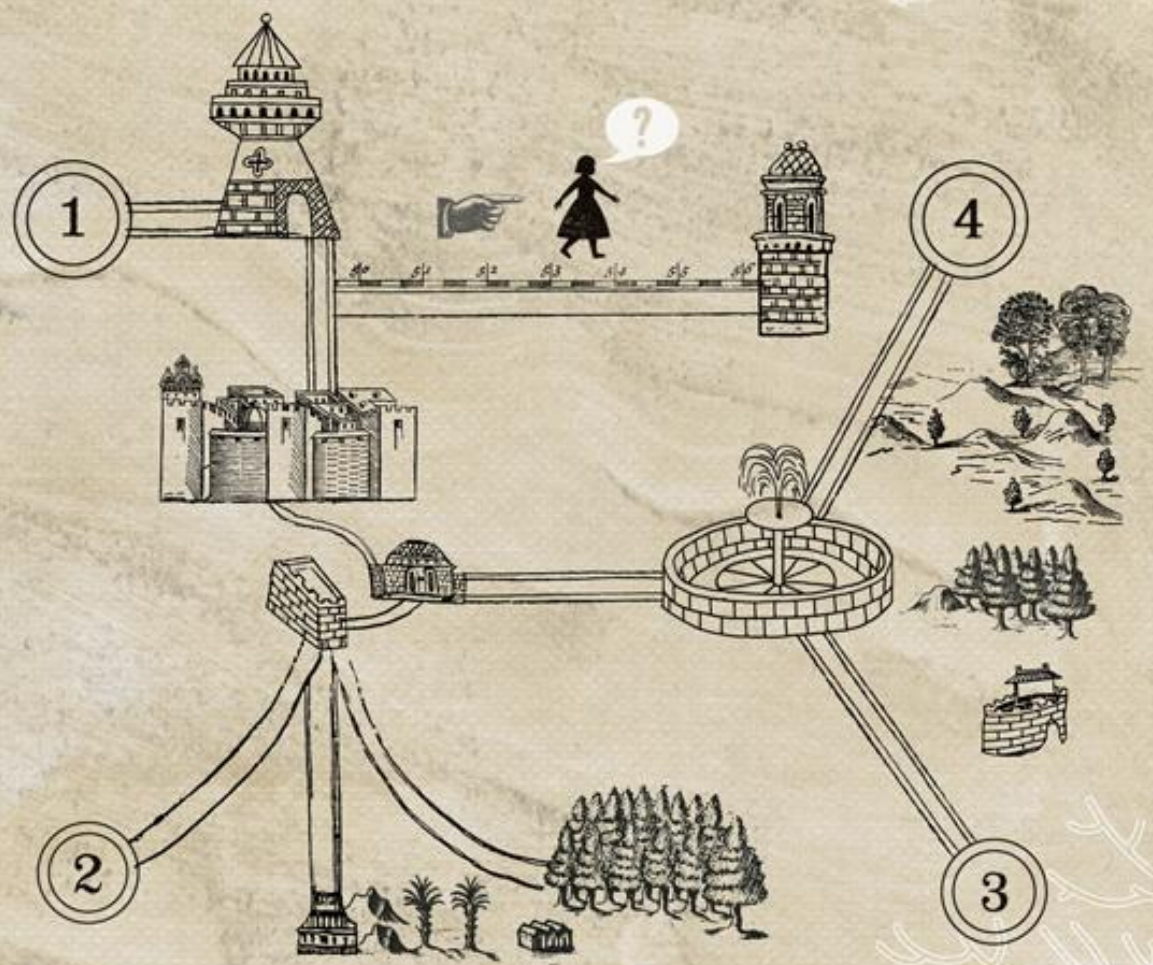
Чоловіки, жінки і діти

“Аграфка” використовують поєднання різних технік, як то колажі, відтиски, фотоматеріали та інше

Невтомно експериментують з форматами книг так, що їхні видання швидше нагадують арт-буки, аніж звичайні книги

Антоніми

Шептицький від А до Я

Франко від А до Я

Чоловіки, жінки і діти

Мій дім і речі в нім

Супергерої

Джордж і таємний ключ до Всесвіту

Джордж і скарби космосу

Ріпка

Wył Sobie Pewien Człowiek

Про молоко

Рукавичка

Може, це все

П'ятикнижжя

К
Н
И
Г
И

Голосно,

тихо,

пошепки

(готується до
друку)